№ 188 სექტემბერი 11, პარასკევი 1887 სექტემბერი 11, პარასკევი № 188

ბაზეთი ღირს

თვე	ფან.	ბ.	თვე	ფან.	ბ.
12	10	—	6	6	—
11	9	50	5	5	50
10	8	75	4	4	75
9	8	—	3	3	50
8	7	25	2	2	75
7	6	50	1	1	50

ცალკე ნომერი—ეროი შაურა.

იმერეთი

გაზეთის დასაკვეთად და ფულის განცხადებათა დასაბეჭდად უნდა მიმართონ: ოფიციალური ნაწილი-ბეჭეთოვის ქუჩაზედ, სახლი № 9, ბ. ხიდდეველის საგაზეთოს, გოლოვინის პროსპექტი, ცენტრალურსა და გრიბოედოვის წყნეულის მაღაზიებს.

ფასი განცხადებისა: ჩვეულებრივი სტრიქონი რვა კაპ.

1877—1887 წელიწადი საპოლიტიკო და საალიტერატურო გაზეთი 1877—1887 წელიწადი

გაზეთი „იმერეთის" პირველი სექტემბრიდამ წლის დამლეგამდე ღირს 4 ბ. 75 ბ.

ტფილისი, 10 სექტემბერი

გუშინ მოგვიხსენიეთ, რომ საქმეთა მსვლელობამ და ნამეტნავად სწავლა-განათლების სამინისტროს უკანასკნელმა ცირკულიარმა ჩვენი საზოგადოება და მწერლობა მიახედა მასზედ თუ, — რაზედ უნდა მიიქცეს ჩვენი აწ არსებული სწავლა-განათლების სახსარი და ღონე, რომ ხარჯმა ხარჯად უნაყოფოდ არ ჩაგვიაროს და ამ ხარჯისაგან გამოადგეს რამე ჩვენის საზოგადოებისათვის. ამის გამო ჩვენს სათავად-აზნაურო სკოლებზედ დდეს დიდი ლაპარაკია. ამ ლაპარაკმა იქამდე მიადწია უკვე, რომ ყველა,—დიდი თუ პატარა,—ერთობილოდ და უცილობელად ერთს აზრს დაადგა: ყველანი საშეროდ ჭხედვენ, რომ ჩვენს სკოლებს ხასიათი ძირეულად უნდა შეეცვალოს და სხვა საფუძველზედ დადგეს. ამ მხრით ყველანი თანახმანი არიან და არავინ არ არის იმისთანა, რომ სხვას რასმე ამბობდეს და ეურჩებოდეს. ხოლო თუ განსხვავებაა რაშიმე, მარტო იმის გამო თუ,—რა ხასიათი მიეცეს, რა საფუძველი დაედოს ამ სკოლებსა. აქ აზრები სხვა-და-სხვაობენ და ამ მხრით საქმეს დიდი დაფიქრება და გამორკვევა უნდა, ვიდრე საბოლოოდ ამ სხვა-და-სხვაობადამ ერთს რომელსამე ამოვირჩევდეთ.

ზოგი ამბობს, რომ ჩვენს თავად-აზნაურობის სკოლები ტფილისისა და ქუთაისისა ერთს საერთო გიმნაზიად გადავაქციოთ, საცა უმაღვილები მოემზადებიან უნივერსიტეტებში, ან სხვა უმადლესს სასწავლებლებში შესასვლელადო.

ზოგნი იძახიან, რომ ჩვენს სათავად-აზნაურო სასწავლებელს საზოგადო განვითარების დანიშნულება უნდა ჩამოვაცალოთო, ესე იგი, იგი არ უნდა იქმნას უნივერსიტეტისათვის მოსამზადებელ სასწავლებელადაო. ჩვენ იგი უნდა გადავაქციოთ რეალურ სასწავლებელად, რომ აქ კურს შესრულებულმა ყმაწვილმა შეიძლოს შესვლა რაიმე უმადლესს სატეხნიკო სასწავლებელში, რომ ცხოვრებისათვის გამოსაყენი უმადლესი სწავლა-ცოდნა იქ მიიღოსო.

ზოგი ეოველ ამის წინააღმდეგია და ამბობს, რომ ამ გზით ეს ჩვენი საერთო სასწავლებელი,—კლასიკური გიმნაზია იქმნება, თუ რეალური სასწავლებელი, თუ სხვა რამ ამის მგზავსი,—მარტო საფეხური იქნება სწავლა-განათლების ზეაღსასვლელის კიბისა და სხვა არაფერი. ჩვენთვის-კი საჭიროა იმისთანა სასწავლებელი ვიქონიოთ, რომ თუ ყმაწვილს, იქ კურს-შესრულებულს, რომელისამე მიზეზით უმაღლესს სასწავლებელში შესვლა არ მოუხდა, ცხოვრებისათვის პირდაპირ გამოსადეგი ფ ცხოვრებაში პირდაპირ მოსახმარი სწავლა-ცოდნა შეძენილი ჭქონდეს, რომ თავის თავსაც გამოადგეს და სხვასაცაო. ამიტომაც საჭიროა ეგ ჩვენი სათავად-აზნაურო სკოლები მარტო მოსამზადებელ კლასებზედ ჩამოვახდინოთო; ეს მოსამზადებელი კლასები ისე მოვაწყოთო, რომ აქ ნასწავლს ყმაწვილს იმოდენა მომზადება ჭქონდეს, რომ სახელმწიფო, თუ კერძო გიმნაზიებში, თუ კორპუსში შევიდესო. სწავლის განსაგრძობად და თუ ვერც ერთი ესენი ვერ მოუხდა, ჩვენვე გვქონდეს იმისთანა სასწავლებელი, საცა ყმაწვილს სახსარი მიეცეს იმოდენა და იმისთანა სწავლა-ცოდნა შეიძინოს, რომ პირდაპირ გამოსაყენი იყოს და ცხოვრებაში გზის გასარკვევად გმასაყოფელი. ამ აზრის მოძღვრებისანი ამისთანა სასწავლებელად ჭხადიან ერთს საერთო საგრონომიო სასწავლებელსა, საცა სოფლის მეურნეობის მეცნიერება საკმაოდ ვრცელად და ჩვენის ქვეყნის საჭიროების შეფერებით და მიხედვით უნდა ისწავლებოდეს თეორიით თუ საქმითაო.

ჩვენც, სწორედ მოგახსენოთ, ამ უკანასკნელის აზრისანი უფრო ვართ, ვიდრე სხვა რისამე. თქმა არ უნდა, რომ თვითეულს ზემო-მოყვანილს აზრს თავისი საყურადღებო საბუთი აქვს და იმოდენად გულში დასაშვებია, რომ არ შეიძლება კაცმა ანგარიში არ გაუწიოს და განურჩეველად ზურგი შეუქციოს. ყოველ გვარი უმადლესი სწავლა, — უნივერსიტეტისაა, თუ საატხნიკო სასწავლებლისა, — არა ვისათვის თავის დდეში მეტი არ იქნება და სრული ძალ-ღონეც ქვეყნისა ამ გვარად ნასწავლ კაცებშია. მაგრამ ჭაპა-სმა ქონებაზედ ჭკიდიან, ნათქვამია. ბევრს, ნამეტნავად ჩვენგანს, არ შეუძლიან ამ უმადლესს სასწავლებელ-ამდის მიადწიოს, რადგანაც შორს არის ჯერ მანძილით და მერე მიუწვდენელია ჩვენის ჯიბის სიდარიბისა გამო.

ხოლო ვისაც შეძლება აქვს, იმას ხომ მაინც უჩვენოდაც გზა აქვს გახსნილი და კარი ღია უმადლესის სასწავლებელისა. ჩვენი ცდა, ჩვენი ერთობილი ძალ-ღონე იმათზედ უნდა იყოს მიქცეული, ვინც დარბია და შეუძლებელი. რასაკვირველია, არც ამათ მოსაშორის ბილსა უმადლესი სწავლა-ცოდნა, მაგრამ რას იზამთ, რომ ჩვენი ღონე არ შესწევს ჩვენს სურვილსა და ჯერ ხანად საქმეს შეძლებისამებრ უნდა გავუძღვეთ.

ჩვენ არ შეგვიძლიან შევინახოთ იმისთანა სასწავლებელი, საცა ბევრი-ბევრი ათიოდე უმაწვილი მომზადდებოდეს იმოდენად, რომ ან უნივერსიტეტში, ან უმადლესს სატეხნიკო სასწავლებელში შევიდეს. ორი ათასის და სამი ათასის თუმნის*) ხარჯვა მარტო იმისათვის, რომ წელიწადში ბევრი ბევრი ათი უმაწვილი იგზავნებოდეს ჩვენგან უნივერსიტეტში, სწორედ ზოგახსენოთ, მეტის-მეტი ხარჯია იმისთანა ხელ-მოკლე საზოგადოებისათვის, როგორიც ჩვენია, მეტს ვიტყვით, ბედოვლათობაა ჩვენის მხრით. რომ გვქონდეს, ვინ რას იტყვის და რომ არა გვაქვს, იმიტომ ვამბობთ ამას დიდის გულის ტკივილითა.

თუნდ ეგეც არ იყოს, ვსთქვათ, გავიშორეთ საქმე და ვგზავნეთ ათიოდე უმაწვილი ეოველ წლივ უმადლესს სასწავლებელში და ამისათვის ორი, თუ სამი ათასი თუმანი არ

*) ორი ათას ხუთასს თუმნაზედ მეტი მარტო ენლანდელი ტფილისის სათავად-აზნაურო სკოლა გვიჯდება ეოველ წლივ.

ფელეტონი

ფუაური ლექსები

ფუაში შეკრებილი დ. ხიზანაშვილის მიერ

ზენ ბაკალიგოს [43]) თოელი თოელს,
ქვენ ბაკალიგოს შრეაო...
თინიბეკ, შენსა ციხესა
მარჯვენა კუთხე ჰსქედაო,
თაეს შემომჯდარა ყორანი,
ლობოში [44]) ბეელი ძერებაო.
შიგა წეეს ალუდაური,
კედება, ალარა რჩებაო;
ბეერლს უზის ცოლი ლამაზი,
სანთელიეითა დნებაო...

—

თოელი თოელს ჭიუხის თავსა,
ქარი ჭქრის დაუდგომარე;
ზედა დგა ინდოურაი [45]),
სუ მუდამ ჩამეუხდომარე;
ესრის, გადმაჭყრის ჯიხეებსა,
ხელ-მუხლზედ ჩამეჯდომარე...
— ჩამოხე, ინდოურაო,
კლდე ნუ აავსე მძორითა,
ბეეაურუებს მონადირეთა
ეეფა მაგ შაეის ყორნისა...

—

ჭიხეების განაეალი კლდე
რო ნახო, გაგიკვირდება;
იმათ ნაწოლსა, ნადგომსა
თოელიც არ მოეკიდება.
ფეხ რომ შაუსხლტეს ტიალსა,
კლდეზედ რქით დაეკიდება;
იმათ მიმყოლსა ეაკაცსა,
რა კარგი წაეკიდება...

—

ეს ტიალი საღარიბე
ჩემზედ არის ასეული;
სადაც წაეალ, თან დამყეება;
ტყეეის კალთას გაზეეული;
ტანზე მაცვია შალის ჩოხა,
მაუდს-კი ეარ დაჩეეული!..
შინ რომ ეეღარი ეჭამე,
ქიზიყს დაეალ დამშეული,
აგეე გავასუქო ცხენი—
ქერ ეაჭმე დარკვეული;
ჯაგლაგა ცხენა არ მიყვარს,
იორღას ეარ დაჩეეული.
სიღარიბე არ მეშეება,
ე ღეთისაგან დაწყეული!
ჯალაფთ ფურებ გაუყიდე,
სუ გაუშრე სარძეული;
ორასამდე ცხვარ გაეყიდე,
თაეისი და სხეათეული;
ეხლა ხმელა პურზედ მყეან
ყეელ-ერობზედ დაჩეეული!..

—

ეაჰმე, რა ძნელი ჭოფილხარ
სიღარიბეო, ტიალო!
მესამ-მეოთხე წელია,
ერთნ ახალოხნი მცეინო;
შიგ მამიკრუხდენ ტილები,
წიწილეებსა ზდიანო...
საკვირველ ნაშენობა აქეს—
თითოს ექვს ფეხნი სხიანო!
დამართეს სასახლეები,
ადიან-ჩამოდიანო;
ეაჭკაცი არი, შარცხეება,
იმასაც არ იტყეიანო;
მე ეეხეეწები—ნუ გამეტენთ,
ისინ-კი არ იშლიანო!..

—

დეეი-დ ამირან შაიბენ,
მინდორმა შექმნა ტრიალი;
ამირანმ მხარი მოსტეხა,
ადგილი შერჩა ქეიანი.
—ნუ მამკლავ, ძმაო ამირან,
ნუ გინდა ჩემი ზიანი;
წეალს გაღმა ქალი გასწაელო,
ამამაეალი მზე არი; [46])
თუ შენ ის წამიყეანე,
იქნები სახელიანი.
'აყამაროსა კაბასა
შეიდი დღე უნდა მზიანი;
შეიდ კეერეული საპონი,
შეიდმეტი კოკა წყლიანი...

—

ათი მთა გადაეიარე,
მეთერთმეტე ალგეთისა;
გაეხეედ და ციხე ენახე,
ნაგებ იყო ბროლის ქეისა;
შეიდ დღე-ღამე გარს ეეარე,
კარი ეერ ეიპოეე მისა;
კარი იქითა ჭქონიყო,
წინ-წინ რომ მზე დაჭკრაეს პირსა;
შიგ რომ მკედარი წოლილიყო,
შესაბრალი იყო ისა...
ბეერდით ეჯდა თაეის დედა,
ბრალად დასტიროდა შეიღსა;
ფეხთით ეჯდა თაეის ცოლი,
ცრემლად ღერებოდა ისა...
გულზედ ედეა თაეის ხმალი,
პირი ჭქონდა ალმასისა;
თაეით ება თაეის ცხენი,
ტოტზედა დგებოდა ისა;
ხელში ეჭირა ქალალდი,
ბრელად დაწერილი ისა;
წეაკითხე, ის ეწერა—
ძმის-წული ეარ უსუბისა...
დეესა ბაყბაყს ეერ შაეები,
ეაჰმე ჩამეკა ჯაერი მისა!..
ეინაც იმის ჯაერს ამამყრის,
ჩემი ხმალი ალალ მისა!

ნუ, ამირან, ძმათა მზესა,
ნუ რა გინდა ნურაეისა;
ხეალ გმირები დაიწყეებენ—
მკედარი გაუცერცია სხეისა;
გამოდი და გამოხურე
სარკმელი და კარი მისა...

—

ჯარჯი [47]) ჩაჰხედეეს ჯიხეებსა—
რა მშეენიერები დგანანო;
რქა რქაზედ გადაუხეეეე,
ანგელოსებსა ჰგვანანო!

—ჯარჯი, ნუ ჩასდეე ჯიხეებსა,
მოგინელებენ ტიალნი...
არ დაიჯერა ჯარჯიმ,—
ჯიხე უნდა მოეკლა რქიანი;
გაუდეა ჯიუხეზეითა

[43]) ხოფელია ხეკეურეთში.
[44]) ლობო სახირკველია.
[45]) გამოჩენილ მონადირეს სახელია.

[46]) ზოგთა თქმით, სახელად ყამარიანი.

[47]) სახელია კაცისა.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

რომ აქ გურს შესრულებულს შემთავრებული ჭქონდეს ცოტაად თუ ბევრად სწავლა-ცოდნა პირდაპირ ცხოვრებაში სამოქმედოდ; ან თვითეულს მაზრაში ცალკე ამ ხასიათისავე სკოლა გაიმართოს, მხოლოდ იმ განსხვავებით, რომ ის ნაწილი სასოფლო მეურნეობისა შეისწავლებოდეს, რასაც მაზრის მკვიდრნი უფრო მისდევენ, მაგალითებრ, საცა ფვენოს მისდევენ, იქ ვენახობა და ფვინის კეთება ისწავლებოდეს, საცა აბრეშუმია,—აბრეშუმისა. საცა პურია,—პურისა და მებრეკე სხვა.

ამ სახით ჩვენის მოსამზადებელის ელასსებიდამ ისინი, ვინც გიმნაზიასა და კორპუსში შესვლას ვერ მოახერხებენ და ვერ ედირსებიან, ჩვენს საგორნოშიო სკოლებში გადავლენ და იქ თუ არ უმაღლესს, იმისთანა სწავლა-ცოდნას მაინც მიიღებენ, რომ შინ თავის სოფელში, თავის მამულში, ან სხვისაში სხვასაც გამოადგენენ და თავის თავსაცა. ჩვენ, ქართველები, მიწის-მომქმედნი ვართ და თუ ამ მიწის-მოქმედებას ჩვენს შრომასა და ჯაფასთან სწავლა-ცოდნაც რამ მივაშველეთო, ჩვენი ეკონომიური ყოფა-ცხოვრება ფერს იცვლის ჩვენდა საკეთილოდ. ამისთანა სკოლები ბევრია ევროპაში და სად როგორი სკოლებია, ამას შემდეგ მოგახსენებთ ჩვენს მკითხველებსა.

შემაძრწუნებელი მკვლელობა მღვდლის ლ. ფილიფშვილისა.

ჩვენ გვწერენ ცხინვალდამ შემდეგს შემაძრწუნებელს ამბავს: შუბინეფულის სახლის გასამნეველოდ და გასაფრთხილებლად ამოგდად ექმნის ენკენისთვეს ცხინვალში მაზრის უფროსი; აქედან ოსების სოფლებისაკენ გაემართა და უკანვე დაბრუნდა 8-ს ამ თვისასა, სალამოზედ.

მეორე დღეს, დილითი, შესაძრწუნებელი ამბავი მოუვიდა ბოლოებიან და თვით მაზრის უფროსსა: 8 ენკენისთვეს, დამის პირველსა თუ მეორე საათზედ, თავს დასხმიან ავაზაკები სოფელს ვანათში მამა ბალდოჩინს, ლეკან ფილიშვილს. მაღდის ეფუფზედ ბიჭებს, რომელთაც ია-

---

სიათა სპილოს ძელიანი;
წინ ჯიხემა, უკან ჯარჯიმა
კალდუზედ გადიღეს გრიალი,
არხალოს წყალზედ ჩაცვივდენ,
არხალოს პირანგიანი...

ნუ ეტყვით ჯარჯის დედასა—
ჯარჯი ჭადავ პირ-სისხლიანი...

—

ქალ, ქებით გათხუებულო,
მაზისაო და ძმისაო;
ორისავ დაწუნებულო,
მაზლისაო და ქმრისაო!..

—

ალმასის ფანჯარაშია,
ქალ, დაგინახე პირი მე;
მას აქეთ შენს გონებაში
არ მამიყიდა ძილი მე:
ღამეს ვათენებ თეთრადა,
დღე ეზიარ გგონებ, ეტირი მე.
თუნდ მომკალ შენის ხელითა,
მოდი-კი, შენი პირიმე!..

—

შენ, ჩემო დიდო იმედო,
კოშკო ნაგებო კირითა;
კახეთს მოკრილო ისარო,
ქალაქს ნაღები ინითა;
წითელო მოეის პერანგო,
შეიდგან შეკრულო ღილითა;

ვანნზე ეძინათ, სმაურობა დაწყებულათ, და ამ სმაურობასა და ძაღდის ეფუფზე გამოსულა მამა ბალდოჩინი გარეგ, სადაც ჩვენებისაშვარ თოფმე ფარანი ენთო. ამ დროს ძირადგან მოუღია თოფს გრიალი, მოჭესულრია მ. ფილიშვილს მარგხენა ძუძუში და დაცემულა უგრძნობოდ. დღეს დილითი ეკმეპები და მოდგიცია წაგიდნენ დაწრილ მამა ფილიშვილთან მისაშველებლად. ამ ეამად ჩვენში ამაზედ მეტი სალაპარაკო არა არის-რა.

ამავე საზარელს მკვლელობაზედ ჩვენი საკუთარი მოამბე გვწერს დაწერილებით:

დღეს დილითი, ამ თთვის 9-სა, ელდასაკეთ გავარდა ჩვენს ქალაქში ერთი შემაძრწუნებელი ამბავი, რომელმაც დიდად შეგვაწუხა და თავს ზარი დაგვცა თავისის მოულოდნელობით: 8 ენკენისთთვეს, შუადამის ეუან, სამს სასთზე, ავაზაკებმა მოჭკლეს ბლაღოჩინი ორტეეისა მღვდელი ლეონ ფილიშვილი. მამა ლეონი სტაროროგოდა სოფ. ვანთაში, თუმცა-კი ორტეკის ბალდოჩინად ითვლებოდა. ავაზაკები მისულან მამა ლეონის სახლში; ძაღდეს გაუგია და ეუფა აუტეხნია. ორი ავაზაკთაგანი კიბეზე ასულა; აივანზე ბიჭი წოდილა, სმაურობზე გამოჭდომია და ავაზაკს გამოჭდომარეკია. ავაზაკს ეუფროდება არ მოეტეკვა და მიუდეხია ბიჭისათვის. ბიჭს ხმა-მაღლა დაუწყია ლაპარაკი. აქ ისიც უნდა გოქკეთ, რომ ვანსეენებულს ჩვენებაზედ ჭქონდა აივანზე ფარნის ანთება, და ამიტომ არა-მარე განდეფილი ეოფილა. საბრალო მამა ლეონს სმაურობაზე გამოჭდომია, ჭეონებია, რომ ადამ მრეგალთაგანი ანრის ვინმე და ავადმოფოს ასზიარებადად თუ მიბარებენო; სიჩქარედ წამომდგარა, კარი გაუღია და დაუძახია: «ვინა ხარ, ძმაო, რა გეგეშირებიო!»—ამისთანა მამა-შვილურ, ტკბილ ძმურის მოკითხვის მაგიერ, ერთს ავაზაკთაგანს, რომელიც ძირს, აივანს ქვემოდან მდგარა, გაუღია თოფი, ტეკია მოხვედრია მამა ლეონს მარგხენა ძუძუში და უსულოდ დაუგეფია საბრალო მსხვერპლი აივანის იატაკზე. ავაზაკებს სდომებიათ სახლში შეგვარნა, მაგრამ სქმე გაჭმიასებიათ, რადგან თოფის ხმაზე შეერიდა, სოფლის ყარაულები მიეგებენენ; მაშინვე გამოჭედებიან, მაგრამ ვერ-�აკნ ბაუგდათ ხელში.

საბრალო მამა ლეონს მაშინვე ჩაკვრ-

ცაე, წმინდაე, ეარსკელავიანო,
მზეე, დაფენილო ღილითა;
უკედაეებისა წყაროო,
ნადენო ოქროს მილითა,—
შენთანამც ყოფნით გამაძღო,
შენთანამც წოლა-ძილითა!..

—

სადაც კარგია კაი ყმა,
რაის კარგისა მქნელია...
თუ წაეა, მაჭკლავს ნადირსა,
ქალაში მწვადის მწველია;
დაადღობს ამხანაგებსა,
თავად მშიერივ მგელია!

—

რად გინდა ცოლი ლამაზი,
რა ომში გამოგადგება?
ჩაიცვამს წითელ-ყვითელსა,
გამოეა, კარზე დადგება;
იმის შამხედავ ეფაკაცი
კელაპტარიეით დადნება!

—

ჩემ უფდელ აღარა არი,
თოელ მამიეიდა გურასა;
ჩემს კბილებს კაწ-კაწ გაჭკონდა,
როგორც კედელზე ხუროსა...
ვეხვეწე ლაშარის ჯვარასა—
ეგდ არ მამიძულოსა,
ჩემს წამოსული ქისტები
სხვაგნისაკ გაბარუნესა.

დნაა ენს; თუმცა ცნობა შერჩენია ცოტაის ხანს, ესე რამდენსმე წამს, მაგრამ მაღე სულდა-მობძრაობა დაუწყია.

საბრალო ფილიშვილი ერთი საუკეთესო მღვდელთაგანი იყო. ჭეშმარიტად დიდი დასაკლისია მამა ლეონი ჩვენის სამღვდელოებისთვის და კეფრიდ მოეფლის ქარგვიდებისთვის. იგი იყო ტაბადი, მოსიყვარეული, დამრიგებელი თავისის სასწყლოსი; იყო სამართლის მამდევარი, პირდაპირი, რის გამოც ტრეფიც ჭეკვდა. ყველა მისი მეგობრები, ამხანაგები და ნაცნობები დიდად შეაწუხა მისმა სიკვდილმა. რადგასაც დღეს დილით ცხინვალდამ იმის სიკვდილის ამბავი მოგვეტანა დაუშამ, ყველა შეაწუხა, ყველა ტრეფილით იკოსებდა განსვენებულსა. განსვენებული ჯერ უმაწვილი კაცი იყო; სწავდა ეასსოდა 1874 წ. ტფილისის სასულიერო სემინარიაში და შესრულების შემდეგ მეფდლად და ბალდოჩინად დანიშნა ორტეკვანსოში. დაჩრა ცოდი და ხუთი მეტრე წლოვანი ვაყეშვილი; უფროსი მათგანი ცხრა წლისა.

დაწერილებით ამ სქმის გარემოებას მაღე შეგატყობინებთ.

მ. გორი

ახალი ამბავი

*** სინოდის კანტორას გუშინწინ, 9 სექტემბერს, მოუვიდა დეპეშა ცხინვალიდამ ბ-ნ გამომძიებლისაგან, რომ 10 სექტემბერს მიედიენარ მოკლულ ბლაღოჩინის ლეონ ფილიშვილის გვამის გასაპრელად და საქმის გამოსაძიებლადაო.

*** ბ-ნმა სამსონ ყიფიანმა თხოენა მიართეა „წერა-კითხვის საზოგადოების“ გამგეობას და ითხოედა, რომ გაენთავისუფლებინათ ძველ-სენაკის საანზაურო სკოლის ინსპექტორობიდამ და გადმოეყვანათ ტფილისის საანზაურო სკოლაში ინსპექტორის თანაშემწედ. ხსენებულ საზოგადოების გამგეობა გუშინ-წინ, 9 სექტემბერს, შეიკრიბა მორიგ საქმეთა განსახილველად და სხვათა შორის მოისმინა ბ-ნ ყიფიანის თხოვნა. ამაეე დროს გამგეობამ წაიკითხა მოწერილობა სამეგრელოს თავადაზნაურობისა, რომელიც დიდის ქებითა და

ჩემი მოგზაურობა

(გურიიდამ)

ამ ზაფხულს მოგზაურობის სურველმა გამტაცა გურიისაკენ, სადაც მხოლოდ ცოტა ხნით ეპირობდი დარჩომას. მაგრამ გურიის ბუნების საკეთილმა სილამაზემ და ხალხის თავისებურმა სიცოცხლემ და მოძრაობამ იმდენად მომაჯადოდა, რომ თითქმის მთელი ორი თთვე იქ დავეყენ. მე კალამიც არ უნდა ამეღო ხელში ამ კუთხის შესახებ რამე ცნობების დასაწერად, თუ ერთი გარემოება არ მაიძულებდეს ამას. ეს გარემოებაც ის გახლავთ, რომ ყველამ, ვინც გაზეთში რასმე დასწერს გურულებზედ, უეჭველად უნდა დასწეროს მხოლოდ საძრახი და საზიკელი. რამ და დაიეიწყოს იმათი ბევრი საქებური ღირსებანი. სულ ნაკლი-ნაკლიო და ამ ნაკლზედ ჩიჩინით გულს გეიღონებენ. ასე გადამტებული ეესსიმისტობაც არ ეარგა, ჩემო ბატონებო. მე სრულებითაც არა ემალაე, რომ გურულები მეტის-მეტად ცრუ-მორწმუნენი არიან, ბევრი საქმის დღე უქმობისათვის შეეუ-

---

წირავთ, დიდს პატიეს სცემენ მკითხაევებს, არა ერთსა და ორს გროშს ჰკარგავენ ერთმანერთის შორის-ძიებაში, ჩიეილში, სასამართლოებისაკენ წარა-მარა სიარულში, ახალ უალიბის ეექილებთა გაუმაძღრობის დაკმაყოფილებაში... რა საპირო სიცრუეე! მთელი გურია თითქო ერთს დიდ კანცელარიას წარმოადგენს, და გურიის მკვიდრნი-კი — სხეა-და-სხეა დეპარტამენტების „კანცელიარისტებს“. ასეთი საარაკო მოგლენა, როგორიც ამ დღეებში დ. ჩოხატაურში მოახდა და რომლის მგზაესი თითქმის ყოველ დღიურ მოელენად გამხდარა ამ დაბაში*), ჰრყენის ხალხს და უქარწყლებს მას თავის თავზედ იმედს და გამბედაობასა...

მაგრამ, ნუ დაგეიწყდებათ, რომ

---

*) ერთმა გლეხ-კაცმა სადგომ მიწა მოიგო ჯერ ჩოხატაურის მომრიგებელ-სასამართლოში, მერე ქუთაისს ოლქისაში და ბოლოს, როცა ჩოხატაურის მასამართლისაგან მიწის ჩაბარების ქაღალდი უნდა აეღო, ერთმა აქეარმა მწერალმა, რომელიც გლეხის მრჩეველი და დამრიგებელი იყო [ამ საქმის

ეუბნება „ეახტ-ჩეო“. თუ ეს დრო. სასეენებლადა აქეთ დანიშნული, წავიდნენ შინ და დაისეენონ, და თუ იქეე სხედან, წყლის მიცემა ძნელი არ არის და რატომ არ იძლეეა, არ გეესმისო.

*** ეარანცოეის ქუჩა ერთი უდიდეს ქუჩათაგანია და თანაც ძალიან დასახლებული, ამ ქუჩაზედ არის ისეთი დიდი ფაბრიკა, როგორიც მირზოეეისეული ფაბრიკაა, და მრავალ გეარი ქარხანა. ამ ქუჩითია აქეთ მისელა-მოსელა ქვემო მხრის სოფლების მცხოვრებთა. ამ ქუჩით დაიარება მრავალი ხალხი, მიმეალი სასეირნოდ ორთაჭალის ბალებისაკენ; ამავე ქუჩაზე მუშაობს ცხენის რკინა-ბეზა. ასეთი გაცხარებული მოძრაობაა ეარანცოეის ქუჩაზე და, ამის მიუხედე

ნიავმა რომ წამოუბეროს, ისეთი მტვერი და ბუქი ადგება, რომ პირზე ხელსახოცი უნდა მიიფაროს კაცმა, თორემ ხახა ამოვესება მტვრითა.

*** თიანეთიდამ: მარიამობისთვეში სოფ. თიანეთს გამართული იყო საცეკვაო საღამო ადგილობრივ სკოლისა და „წერა-კითხვის გამავრცელებელ საზოგადოების“ სასარგებლოდ. შემოსულის ფულიდამ „საზოგადოებას“ გარდაეცა ოთხ-თუმან-ნახევარი.

*** იქიდამეც: თიანეთს მარიამობისთვეში კნ. ჩ—შვილის თაოსნობით გიმართა საცეკვაო საღამო და შემოვიდა შვიდ თუმან ნახევარი. ეს ფული დანიშნულია „ვეფხვის ტყაოსნის“ გერმანულად თარგმნისათვის.

*** იქიდამეც: თიანეთში ა'შენებენ ოთახს ხვეყურულ ბავშვების ათვის, რომელთაც თიანეთის სასოფლო სკოლაში უნდა ისწავლონ; პანსიონერად ათი შეგირდი ეყოლება «მართლ-მადიდებლობის გამავრცელებელი საზოგადოებას», რომელიც თავის ხარჯით ინახავს თიანეთის სასოფლო სკოლას. ამ სკოლაში დურგლობაც უნდა ასწავლონ და ეხლა სკოლის გვერდით აახლებენ ძველს ოთახს, რომელიც სახელოსნო კლასი უნდა იყოს.

*** სოხუმიდამ შეგვატყობინეს, რომ 4 სექტემბერს იქ მისულა მოსკოვის უნივერსიტეტის პროფესორი ბ-ნი ბოგუსლავსკი მაღნის წყლების გასასინჯავად, მაგრამ წყლების გასინჯვა ვერ მოუსწერია, რადგანაც 6 ამ თვეს უკანე ვაბარუნება მოხდომია რაღაც მიზეზის გამო.

*** მთელი იმერეთი შეშინებულია თურმე იმის გამო, რომ ეითომ ძრიელი ქარი (გრიგალი) უნდა ამოვარდეს ამ სექტემბერში და მთელი არე-მარე უნდა წალეკოს, საცა გაიელისო.

*** აფუაზეთში საშინელი გვალვები დაუტეხია, სიმინდის მოსავალს ნაკლებ მოელიან თურმე.

წერილი ქუთაისიდამ

ერთს კორრესპონდენციაში მოგახსენებდით, რომ ბ-ნ ქუთაისის პოლიციის უფროსმა თავს იდგა ფეოდების მოგროვებაში ტეტნლის სკრომბ მაშინების გამოსაწერად. ეს მაშინები უკვე მოვიდა ქუთაისს და გუშინ კიდევაც გამოსცემდეს მისი მოქმედება ქუთაისის მოურავის თანდასწრებით. მაშინა კარგად მუშაობდა. წეადი ისეთის ძალით გამოდიოდა მიდიდგენ, რომ „სობაროს“ გუშაობამდე ადიოდა. ეხლა იმედის, რომ თუ ტეტნლის გაჩენა სულ არ მოისპობა (ამის იმედი ვისა ქვს), შემცირდება მაინც, რადგან დროზე მოსპობიდა ტეტნლი იმდენს სარგებელს კერ მისცემს ტეტნლის წამკიდებელთ, და ამის კარგს სხვა სახლეიც მაინც არ დაიწვის.

ქუჩებიც კარგა ბევრი გაკეთდა ამ ორის თვის განმავლობაში. ეხლახანს ქალაქის საბჭომ გადასწყვიტა შეშეკეთა მისცეს იმ სახლის პატრონებს, რომელნიც ტფილისის ქუჩის (მთავარი ქუჩა ქუთაისში) ნაპირად სახლობენ, ასე რომ ქუთაისის pia desideria-ს, ტფილისის ქუჩის შეკეთებას ამ მოგვეს ხანში მოგრჩებით. რადგან დაბარეი ჩამოვაგდე ქალაქის გამგეობასა და აქაურს პოლიციაზე, ურეგო არ იქნება მოგახსენოთ ორიოდე სიტყვა მათ შეერთებულ მოქმედებაზე შესახებ დამეკუბულ ვიდის გადასვლისა, რომელიც ქუთაისის სახლებზედ ირიცხება: ქუთაისის საბჭოს უფროფნის, თუ მეშეკლა, ეხლა მეშეკლოთ; „ადეს მოგვეტ შეკეა-დასანო“. უნდა ვისარგებლოთ ეხლანდელ პოლიციის სიმარჯვეთ და მოსერჩებითო. აუცია და მაუწერია პოლიციის უფროსისადმეს: ეთხოვთ, ისმარო ერსასკუთრებითი ზომა და მომავალ ინარჩენის გადასხდეკინოთ მთელი ვიდი, რომელიც ირიცხება ქუთაისის სახლებზეო. ეს ვიდი, როგორც წინად ვიმბობდი, შეადგენს ორმეტ ათას მანეთს. რა საშეალება აქვს პოლიციის უფროსს, ეს ვიდი გადასხდეკინონ? ძრიელ სასტტა პოლიციის შეუძლიან ორის მანეთის გუდასაუთვის გუეფდოს სახლი პატრონს. პირველად მოკიდულ ითხეკვეს ქალაქი, როგორც სახლის, და ეკვალზედ ეფინარესად ის უნდა იქმნას დგმაეფიდებული მოკიდეთ ზორის. ნუ გეგონეთ, რომ ეს ოთხი ათასი თუმანს ვიდი ერთის წლის იყოს, ეს ვიდი შესდგება ზოგი ეფიდის წლის ვიდისაგან, ზოგი ეფიდის. ეხლა გეკითხოთ: ამ დიდოდენ ვიდეს თუ შეეძლოთ ესმარეთ ამ ნარი სასტიკი ზომა, იმდენი სანი რას ეეფერებდენ? რატომ ეკეველ წლიურად არ ასდეკინებდენ ვიდს? განა შესაძლებელია ეფიდის წლის ვიდი გადასხდილ იქმნას ეფიდის თვითს განმავლობაში? არ შეეხებიმეს ამ ნარი საქციელი ქუთაისის საბჭოს ეხლა, რიგა ის ემოდარება მართებლობას ბრიკაზის ვიდის შემსუნეკებს, რიგა ტფილისში დასდგინეს ამის

გამოუსვლია თურმე მღერის ნიჭი. ექვსის წლიდანვე დუმენეი ამ ქალს კონცერტებში მღერა. ამ წლოვანებაში ინდოელთ მოუტანია და ინდოელთა შორის უცნაური ხეთი წელიწადი. ინდოელნი თურმე აღმერთებდნენ ამ პატარა ქალს, რადგან მშვენიერი სმა ჰქონდა. ინდოთა თქმის უფროსი ძალიან უფროსიდგენოდა თურმე ამ ბავშვს, ერთსელ საკვადილდგან დაიხსნა და ამ დროს თვითონაც სასიკვდილოდ დაიჭრა. საკვადილს წინად თავის სელ-ქვეითნი დაიფიცა, რომ ამ ქალის მშობლები ამოვიეთ და უკანონოდ დაუბრუნეთო. სელ-ქვეითმა აღუთქვა თურმე სიტყვის აღსრულება და აღუსრულეს კიდეც. ბავშვის დედა წავიდა ეგვიპტეში, ამოვნა აღელინა პატერა და მას შემდეგ ამ პატარა ბავშვს აღელინა ზრდიდა და სწერთნიდა თავის სარეთი. პატერ თითონვე ასწავლიდა თურმე ქალს მღერას, მუსიკას და ამ ქალის გაწერთნაში სტრაკოშსაც ისმარებდა ხოლმე.

გასართობი

ერთი უცნო-ქვეყნელი კაცი მივიდა პარიეში, მისულისთანავე პარიეის საზოგადო ბაღის სანახავად გაეშორა და თან ერთი თავის ნაცნობი ქალიც წაიყვანა. ეიღაც ჯენბერი ბაღის კარებთან მიეპარა ქალს და უნდოდა ოქრის საათი აეგლეჯნა, მაგრამ ვერ მოახერხა, რადგან შეუტყეს და დაუშალეს. ამ უცნო-ქვეყნელმა მაშინვე ჯენბეზე მოისვა ხელი, ვინმე, ქისა ხომ არ ამოგაცალეთო; მაგრამ არა, ქისა ისევე ჯენბეში ჭქონდა. როცა ხასტუბრობში დაბრუნდა ეს კაცი და ტანთ გაიხადა, ამოიღო ჯენიდგან ქისა და სტოლზედ დადვა. მერე როგორღაც თვალი მოჰკრა, დაიცქერდა და შეამჩნია, რომ ეს ქისა იმის ქისას აღარა ჰგვანდა და გაღასაც გამოეცვალა. ამ კაცის ქისა ახალი იყო და შიგ ოც-და-ათი თუმანი ფული ჰქონდა, ეს ქისაკი ძველსა ჰგვანდა და შიგ ბაზეთის ნაჭრების მეტი არა იყოო. უცნო-ქვეყნელმა ამოქაქა თურმე ქისა და შემდეგის შინაარსის ბარათი იპოვნა:

„ბმადლობთ ოც-და-ათის თუმნისათვის. სამაგიეროს გადაგიხდით იმით, რომ რჩევას, და დარიგებას მოგცემთ, ისეთს რჩევას, რომელიც ფულით არ იყიდება. თქვენ, როგორც შეგნიშნე, უცნო-ქვეყნელი უნდა იყავთ და, რადგან თქვენი პატრეიოტ-ქვეყნელი ვარ, ამიტომ გირჩევთ, როგორც გამოცდილი კაცი, რომ ჯიბეგირეს გაუფრთხილდეთ."

დეპეშა

9 სექტემბერი

პეტერბურგი. საბჭომ დაადგინა შეუცვლელად დასტო�r ის კანონი, რომელის ძალითაც პეტერბურგში მოსული გემები დაცლილ უნდა იქმნას საქონლისაგან ქალაქის მიერ მოწყობილ ნავთ-სადგურებზე. ქალაქი თითო ფუთს საქონელზე აიღებს ორს კაპეიკს.

სარატოვ-სიმბირსკის ბანკის საქმეს სენატი გაარჩევს ოქტომბრის დამლევს.

სტამბოული. ამბობენ, ოსმალეთი ბოლგარეთის საქმის შესახებ ამირებს პირდაპირ რუსეთთან იქონიოს მოლაპარაკებანი.

ლონდონი. შვიდს სექტემბერს მუეურის მახლობლად, გზაზე, რომელიც უანდაარიდგან გუზნისს მიდის, ემირის ჯარები და მეამბოხენი ერთი-ერთმანერთს შეეტაკნენ. შეტაკების დროს დატუვევებულ იქმნა მეამბოხეთა თავი კაცი—ჯალანდერ ხანი.

დუბლინი. მმართებელობამ პროკლამაცია გამოსცა და გამოაცხადა, რომ ირლანდიის საერო ლიგა გაუქმებულია. სულ უნდა გაუქმონ ორასი განყოფილება ლიგისა. ირლანდიის საქმეთა მინისტრს ბალფურს უოველ დღე მისდის მუქარით სავსე წერილები. ცხადია, ამბობენ, რომ ბალფურის წინააღმდეგ შეთქმულება არსა.

10 სექტემბერი

პარიეი. ფიქრობენ, რომ დაპატიმრება გერმანიაში შნებელეს შვილისა დიპლომატიურ გაწერებას არ გამოიწვევს და საფრანგეთი თუ ჩაერევა ამ საქმეში, ისიც მხოლოდ ოფიციოზურად.

სოფია. იუწყებიან, რომ რამდენიმე შეიარაღებული ბრძოლა გამოჩნდა. მთავრობა დარწმუნებით ამბობს, რომ ყარადები არიანო. ამ ყარადების წინააღმდეგ მთელი რაზმებია ანდარმერიისა გაგზავნილი.

კეტერგბურგის ბირჟა, 7-ს სექტემბერს

ფასები:

	შეიდგალლისა	გამოდგამდგომ	ბეჭედლისა
	მან. კ.	მან. კ.	მან. კ
ხუთ-მანათიანი ოქრო	— »	— »	9 96
ტამოეენის კუპონები	— »	— »	179¹/₄
მანათიანი ვერცხლის ფული,	— »	— »	1 30
5% პირველის შინაგანის სესხის მომგები ბილეთი	— »	— »	272
— მეორისა	— »	— »	251
ბირჟევნ. ფურცელნი: ტფილისის ბანკისა	— »	— »	— »
ქუთაისის ბანკისა	— »	— »	— »
ტფილისის სურეთიერთო ნდობის საზოგადოებისა	— »	— »	— »

ᲐᲮᲐᲚᲒᲠᲔᲓᲐᲠᲗ ᲝᲜᲝᲒᲐᲜᲘ

სექტემბერი 30 დღით არის.

ქრისტეს აქეთ წელს(1887) წელიწადი. მუჰეთის შექმნიდგან **7395**.

ძველი ინდიქტიონი მე-4, ამისი ქრონიკონი—ეოთ=479 წელია. დაიწყო 1408 წ. და თავდება 1940 წ.

ახალი ინდიქტიონი მე-4, ამისი ქრონიკონი—მგ=43 წელიწადია. დაიწყო 1844 წ. და თავდება 2376 წ.

1887 წლის ზედ-ნადები—14.

11 დღე პარასკევი. თეოდორა ქალწულისა. მუსულ. მე-6 რიცხვი თვისა მაგარრამისა, 1305 წ. ჰიჯრისა.—ᲥᲣᲨᲐᲠᲘᲢᲘ შუა-ღამე 11—52. ტფილისში მზე ამოდის 5—48, ჩადის 5—56. მთავარე 7 დღისა.

12 დღე შაბათი. წმ. მოწ. ავტონომისა და თეოდორესი. სომეხ. წინადღესასწაული. ნავაკატენი. მუსულ მე-7 რიცხვი თვისა მაგარრამისა, 1305 წ. ჰიჯრისა.—შეუთანაღებელი ტფილისი დაიპყრო აღა-მამმად-ხანმა, მტკერის ქეთეკორის ხიდი დაანგრია, სამეფო სასახლე მოახრა და ცეცხლი წაუკიდა. დიდ-ძალი მტაოურებელი წაიყანა ტყეე ტფილისისა და მტხეთიდგან და წაიყიდა შუშისაკენ, 1795 წ.—გამოიცა მანიფესტი იმპერატორ ალექსანდრე I-სა, რომლის ძალითაც საქართველოს მთავარ-მართებლად ინიშნება გენერ.-ᲙᲠᲝᲠᲜᲘᲒᲘ 2-რე, 1801 წ.—დაარსდა ამიერ-კავკასიის სამოსწავლო სემინარია გორში, 1877 წ.—ᲥᲣᲨᲐᲠᲘᲢᲘ შუა-ღამე 11—52. ტფილისში მზე ამოდის 5—49, ჩადის 5—55. მთავარე 8 დღისა.

13 დღე კვირა. განახლება ტაძრისა ქრისტეს აღდგომისა. წმ. დიდ-მოწ. მეოთვან დედოფლისა. კათოლ. წმ. ღვთის-შშობლისა. სომეხ. ხაჩვარაც (ამაღლება ჯვარისა).—ᲥᲣᲨᲐᲠᲘᲢᲘ შუა-ღამე 11—51. ტფილისში მზე ამოდის 5—50, ჩადის 5—53. მთავარე 9 დღისა.

14 დღე ორშაბათი. ამაღლება წმ. უფლის ჰაეროსანის ჯვარისა. მარხვა. კათოლ. ამაღლება წმ. ჯვარისა. სომეხ. ᲭᲘᲨᲐᲗᲐ მერელიცი (სიფლავეთის კურთხევა). მუსულ. მე-9 რიცხვი თვისა მაგარრამისა, 1305 წ. ჰიჯრისა.—ᲥᲣᲨᲐᲠᲘᲢᲘ შუა-ღამე 11—51. ტფილისში მზე ამოდის 5—51, ჩადის 5—51. მთავარე 10 დღისა.

15 დღე სამშაბათი. დიდ-მოწ. ნიკიტანი. ლირსთა ანა ფოსტინისა ალეკვერდ. მუსულ. მე-10 რიცხვი თვისა მაგარრამისა, 1305 წ. ჰიჯრისა.—ᲥᲣᲨᲐᲠᲘᲢᲘ შუა-ღამე 11—51. ტფილისში მზე ამოდის 5—54, ჩადის 5—48. მთავარე 11 დღისა.

ᲒᲐᲛᲝᲬᲐᲚᲔᲑᲘᲡ ᲪᲮᲝᲒᲑᲐᲜᲘ ᲜᲘᲜᲠᲐ

1 სექტემბრიდამ 1 ოქტომბრამდე.	
თეთრი ბური რუსული 1 კილ.	5 კაპ.
ბური 1-ის ხარისხისა	3 »
» 2 »	2¹/₂ »
თოფის წითელი ბური 1-ის ხარის.	5 »
» » 2—	3¹/₂ »
» » 3 »	3
ყვავრის მამის ბურის დასაში	
1-ლის ხარისხისა	5 »
მე-2 ხარისხისა	4 »
მე-3 —	»
ცხვრის ხორცი 1-ლის ხარისხისა	7 »
» 2 »	6 »
ხუკი	13 »
ცხვრის ხორცი	7 »
ღორის ხორცი 1-ის ხარისხისა	»
» 2 »	»

ᲛᲘᲛᲝᲬᲚᲔᲚᲐ ᲪᲔᲪᲮᲚᲘᲡ ᲒᲐᲛᲔᲛᲘᲡᲐ ᲗᲐᲕᲘᲡ ᲖᲚᲔᲕᲐᲖᲔ.

ბათუმიდამ გადის: ხუთშაბათობით ნაშუადღეების 4 სათზედ მოგზეი და ნოგორნისიისკენ და კერჩში შეიგზის.

შაბათობით საღამოს 8 სათზე შორის გზით (ეკვალ ნავთ-სადგურებში შეიგზის).

კვირაობით საღამოთა, სამშაბეგირ გზეგ, სტამბოლამდე მიდის.

ბათუმში მოდის ოდესიდამ: სამშაბათობით შუა-ღამისს შორის გზით.

პარასკევობით დილით ოდესიდამ მოგზეს გზით (კერჩსა და ნოგორნისიისკენ შესვლით).

შაბათობით დილით სტამბოლიდამ

ფოთიდამ ბათუმში მოდის: სამშაბათობით—ამის შემდეგ, რაც სოხუმიდამ მოდის გემი შორის გზით. ხუთშაბათობით—დილის 9 სათზე და მოსწერობს მოგზეს გზით მოსახერეულ კვეკასიისა და ეირმის გემს,

შაბათობით დილის 9 სათზე და მოსწერობს შორის გზით მოსახერეულ კვეკასია-ეირმისა და რუმეიდან-ანატოლიისაკენ ეასმეგზეს გემს.

ბათუმიდამ ფოთს მიდის პარასკევობით და კვირაობით. რაკი გემი მოგზ ფოთიდამ ბათუმის საკენტენო გადასწეკეტს ხოლმე, რადის ეგზ ეკვან. ამს გარდ ეოკეკვ-კვირა ფოთში მოდიან ოდესიდამ და ეირმ-კვკასიის ნავთსადგურებიდამ გადასწეკეტლს ვადაზე გემები

კვირაობით, საღამოზე და სამშაბათს ბათუმისკენ მიდიან, რაკი თეზის სეკმეკს გადასკვენ. მერე ბათუმიდან პარასკევობით მიდიან ეირმ-კვკასიის ნავთ-სადგურებისკენ, ხოდო თუ ეზი რაა ფოთშიაც შეიგზიან ხოლმე.

რუსეთის სანაოსნო საზოგადოების საკენტო იმეოთეს სასახლის ქეზზე, პარეზეთისეულს ქარვასლაში, № 101.

სახელმწიფო განცხადებანი

ტფილისის საგუბერნიო გამგეობამ, თანხმად თეთის გარდაწყეეტილებისა, დანიშნა საჯაროდ გასასყიდად თავის სადგომში უძრავი ქონება, რომელიც ეკუთვნის სახელმწიფო მოვალეს კოლეგესკი სოეეტნიკს ივანე ტეოდოეზეს. ეს ქონება დაბა ხაშურშია, გორის მაზრაში და წარმოადგენს ორ-სართულიან ქვითკირის სახლს, რომელიც დღეს ქირით უჭირავეს ხაშურის საფოსტო სადგურს. ამ სახლს მიშენებული აქეს ხის ცალკე შენობა ეტლებისათვის, საკუზნო, ბოსელი საქონლისათვის, თაველა ცხენებისათვის, სამეედლო და სადგომი ოთახი. 1,400 ოთხ-კუთხი საკენი მიწა უჭირავეს ყველა ამ შენობას. ეს მამული დაფასებულია 19,900 მანათად; ამ ფულით უნდა შეიესოს ის სახელმწიფო ეალი, რომელიც ტეოდოეზეს. ამ მამულის გასყიდეა დანიშნულია ნოემბრის 9 რიცხვსა ამა 1887 წელსა, დილის 11 საათზედ. სამს დღეს უკან იქმნება განმეორებითი გასყიდეა, თუ პირველს ეადაზე არ შესდგა ეაჭრობა.

ამიტომ ეისაც ჰსურს შეიძინოს ეს მამული სყიდეით, დანიშნულს